DE TAS

Een klassieke dokterstas, of toch een hippere variant. Wat zegt de tas eigenlijk over de dokter? En wat zit er in die tas? Huisarts Martijn Mantingh koos voor een dokterstas met bloemenprint.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTO: YOLANDA VISSER

‘Ik was meteen verkocht toen ik deze tas zag’

Wie? Huisarts Martijn Mantingh
Huisarts sinds 2012
Hoe en waar? Solopraktijkhouder in Gieten

Mijn tas zorgt altijd voor veel complimenten. Wat vrolijk, wat kleurrijk. Ja, ik hou gewoon van kleur, ook in kleding. Mijn allereerste tas kocht ik voor mijn coschappen: zo’n grote, bruine dokterstas. Ik had er veel meer in dan nu, zoals dat gaat met beginnende dokters. Je bent nog wat onzeker en wilt spullen hebben om op terug te vallen. Mijn tweede tas was al een stuk kleiner. En ook vrolijker, met een soort jaren 50-print, een beetje Marilyn Monroe-achtig. Weer later zag ik precies hetzelfde model, maar dan met een bloemenprint. Ik was meteen verkocht.

Ik heb deze tas van mijn vrouw op mijn verjaardag gekregen, zes jaar geleden. Zij kent mij langer dan vandaag: als ik ergens mijn zinnen op heb gezet, dan gaat dat door, haha. Als er op de huisartsenspoedpost een paar dokterstassen bij elkaar staan, denken anderen niet meteen dat deze bij mij hoort. De meesten zullen denken dat het een tas van een vrouwelijke huisarts is, al zeggen ze dat niet. Kan ik me ook wel iets bij voorstellen. Maar ik vind ’m gewoon prachtig. En ik krijg alleen maar positieve reacties.

Grappig om te merken is dat je in de loop van je leven simpelweg leert te werken met wat er in je tas zit. Dus toen ik bijvoorbeeld het aantal ampullen flink verminderde, heb ik nooit iets gemist bij een visite. Je handelt naar wat er in je tas zit en kunt je daar ook steeds beter mee redden naarmate je meer ervaring hebt. Je denkt niet aan wat er níet in zit. Bijna alles wat er nu in zit, gebruik ik zeker maandelijks, meestal vaker. Alleen de stemvork wat minder vaak. ¶

Een blik in jouw tas?
Wil je vertellen over jouw dokterstas? Meld je aan voor deze rubriek via dedokter@lhv.nl met in de titel ‘dokterstas’.

Ik heb vooral standaardspullen in mijn tas. Dat zal voor de meeste huisartsen gelden. Als je je wilt onderscheiden, kun je dat beter doen met het uiterlijk van de tas. Dat is anders dan bij damestassen waarvan je kunt zeggen: vertel mij wat er in uw tas zit en ik vertel wie u bent.

Dit is geen medische stemvork, maar een gewone voor musici. Ik heb ’m gekregen van het Rooms-Katholieke Mannenkoor van Nijmegen, een studentenkoor. Dat koor was overigens een kwestie van veel bier drinken en wat minder zingen, maar goed. Als je afstudeerde kreeg je een gegraveerde stemvork. Ik gebruik ’m een keer of twee per jaar. Dat rooms-katholieke doet het trouwens wel goed in Noord-Drenthe.

Het beademingskapje zit niet in de tas, maar ligt altijd in het handschoenenvakje van de auto. Het is wat te groot voor de tas, maar ik doe dat ook omdat ik ’m altijd bij me wil hebben, ook als ik niet aan het werk ben. Je weet nooit wat je onderweg tegenkomt.